

Lovforslag nr. L 140. Fremsat den 7. december 1999 af finansministeren (Mogens Lykketoft)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

(Ændring vedrørende vederlag, eftervederlag og egenpension m.v.)

§ 1

I lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre, som ændret ved lov nr. 577 af 19. december 1969, lov nr. 447 af 30. juni 1993 og lov nr. 185 af 12. marts 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Grundvederlaget til ministre udgør 924.850 kr. i årligt grundbeløb. Dog udgør vederlaget til statsministeren 125 pct. af grundvederlaget, og vederlaget til udenrigsministeren og finansministeren samt til partiledere i regeringen udgør 110 pct. af grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Vederlag efter stk. 1 reguleres på samme måde som tjenestemandslønninger.

Stk. 3. Til ministre ydes omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

Stk. 4. Vederlag og tillæg m.v. udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. For en minister, som modtager grundvederlag eller eftervederlag efter lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 1,

stk. 1 og 2, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede grundvederlag eller eftervederlag. Tilsvarende gælder for eftervederlag efter lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet.

Stk. 2. For en minister, som modtager omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter lov om valg til Folketinget, nedsættes de i § 1, stk. 3, anførte tillæg med et beløb, der svarer til de af Folketinget ydede tillæg.«

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Ved afgang fra ministerstilling har en minister ret til eftervederlag. Eftervederlag ydes i en periode, der udgør halvdelen af det antal hele måneder, hvori vedkommende i alt har været minister. Dog ydes der eftervederlag mindst i 18 måneder og højst i 36 måneder.

Stk. 2. Eftervederlaget svarer til vedkommende ministers vederlag efter § 1, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Eftervederlag efter stk. 2 nedsættes med summen af

- 1) de indtægter, der er anført i § 109, stk. 2, nr. 1-4 og 6-10, i lov om valg til Folketinget,
- 2) grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem og
- 3) vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget.«

4. I § 4 ophæves *stk. 1*, og i stedet indsættes:

»En minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i mæne-